No. 46.

JAVASCHE COURANT.

DINGSDAG den 20sten April 1830.

OFFICIEEL GEDEELTE.

DAG-ORDER.

BATAVIA, *den 19den april 1830.*

De Kolonel, Chef van den Algemeenen Staf, brengt op daartoe bekomen last van Zijne Excellentie den Luitenant Gouverneur Generaal, Luitenant Generaal, Kommandant der Troepen, mits deze ter kennisse van het Leger in Nederlandsch Indië, dat bij Zijne Excellentie voormeld, dezer dagen ontvangen is geworden, de aan Hoogstdenzelven gerigte brief van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, gedagteekend den 8sten dezer, en waarvan een afschrift hiernevens gaat, ten einde aan het leger, in opvolging van deszelfs slot, bekend te worden gemaakt, wordende de chefs der korpsen mitsdien uitgenoodigd, hieraan de vereischte uitvoering te verzekeren.

Zijne Excellentie de Luitenant Gouverneur Generaal, Luitenant Generaal voornoemd, houdt zich, bij het mededeelen van gezegden brief, overtuigd, dat het leger met Hoogstdenzelven de gunstige gevoelens en toezeggingen door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal uitgedrukt, met dankbaarheid ontvangt, en dat hetzelve op nieuw daardoor zal aangemoedigd worden, om steeds, waar het noodig mogt zijn, door dezelfde volharding en plichtbetrachting, den Koning en het Vaderland nuttig te wezen.

De Kolonel, Chef van den Algemeenen Sta,
C. J. RIESZ.

BATAVIA, *den 8sten april 1830.*

Aan Zijne Excellentie den Luitenant Generaal De Kock.

Met bijzonder genoegen heb ik Uwer Excellentie's rapporten van den 28sten maart en den 2den april ontvangen, en daaruit de gevangenneming van *Diepo Negoro*, en van alle de nog in staat van rebellie verkeerende opperhoofden, vernomen, waardoor de oorlog op Java op de glansrijkste wijze is ten einde gebragt.

Het is, Generaal, aan uw wijs beleid en aan uwe onwrikbare standvastigheid in het uitvoeren van het door Uwe Excellentie gevormd ontwerp, ondanks de vele moeijelijkheden van allerlei aard, die zich daarbij hebben opgedaan, benevens aan de dapperheid en volharding van het leger door Uwe Excellentie aangevoerd, dat Koning en Vaderland deze gewigtige diensten verschuldigd zijn.

In naam van de Hooge Indische Regering, betuig ik deswege aan Uwe Excellentie en aan de braven, die daartoe onder uwe bevelen hebben medegewerkt, mijnen opregten dank. Uwe bedrijven zullen met lof in de geschiedenis van dit land worden vermeld, en de gelukkige toekomst hebben voorbereid, die men van de herstelde rust mag te gemoet zien.

De genen die door uitstekende daden bijzonder hebben uitgemunt, ben ik bereid aan Onzen geëerbiedigden Koning nader bekend te maken, en ik twijfel niet, of de beloonigen waarop zij regtmatig aanspraak kunnen hebben, zullen hen voorzeker worden verleend.

Het is mijn verlangen dat Uwe Excellentie dezen mijnen brief bij Dag-Order aan het leger bekend make en dat dezelve als eene regtmatige hulde, aan ware verdiensten toegebragt, worde aangemerkt.

De Luitenant Generaal, Gouverneur Generaal over Nederlandsch Indië,
(Get.) J. VAN DEN BOSCH.

Voor eensluidend afschrift.

De Luitenant Kolonel, Chef van den Staf bij het Leger te Velde,
(Get.) ROEST.

Op last van den Gouverneur Generaal, wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat Zijne Excellentie, op aanstaanden woensdag, geene audientie te Batavia zal verleenen.

Buitenzorg, *den 18den april 1830.*
De Kapitein Adjudant,
GUYOT.

NIET OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *28 november jl.*

Heden is in de tweede kamer der Staten generaal rapport uitgebragt wegens de ingeleverde petitien van de heeren *de Potter* en *Ducpétiaux*, verlangende, dat de personen, welke uit hoofde van de toepassing der afgeschafte wettelijke verordeningen van 1815 en 1818, zich in gevangenschap bevinden, in vrijheid mogen worden gesteld. — Daar dit verzoekschrift redeneringen behelst, welke in verband staan tot de voordragt van den heer *de Secus*, heeft de commissie voorgesteld, hetzelve ter griffie te deponeren, en heeft de vergadering, zonder eenige verdere beraadslaging, daartoe besloten.

Ten aanzien van de petitie van den bekenden Franschman *Fontan*, welke verlangt, dat de kamer zich zijne zaak zal aantrekken, naardien de grondwet, door het verwijderen van zijn persoon uit het koningrijk der Nederlanden, geschonden is, heeft de commissie, bij meederheid van stemmen, gemeend te moeten voorstellen, dat dit verzoekschrift ter griffie zoude worden nedergelegd, en alzoo door de kamer in aanmerking zoude worden genomen.

De heer *van Dam van Isselt* heeft, als behoorende tot de minderheid der commissie, zijn gevoelen ontwikkeld, dat deze petitie behoorde te worden ter zijde gelegd. Hij heeft aangemerkt dat de meening van art. 4. nimmer kan zijn, dat elk vreemdeling, wien zulks zal kunnen gelusten, ons ongestraft de wet zoude mogen komen stellen, — en gemeend dat de regering ten allen tijde de magt behoort te bezitten, om vreemde boosdoeners en onruststokers af te wijzen. — Ten aanzien van een beklag van den rekestrant, dat men hem zoude hebben geboeid en mishandeld, heeft de spreker te kennen gegeven, dat, zoo eene dergelijke mishandeling in de daad heeft plaats gehad, zij afkeuring verdient, maar dat iets dergelijks nimmer den maatregel zelven, waa bij de rekestrant van het grondgebied des koningsrijks verwijderd is geworden, als onwettig kan doen voorkomen.

De heer *de Gerlache* heeft verklaard, dat de persoon van *Fontan* hem onbekend is, maar dat hij zich alleen wil toeleggen op het onderzoek, of art. 4 der grondwet al dan niet verkort is geworden. Na zijn oordeel zoude men dit artikel wel hebben kunnen ontberen, bijaldien men er den zin aan wilde hechten, dat het al of niet toelaten van een vreemdeling aan het bestuur zoude verblijven. Hij meende, dat de uitvoering van art. 4 door eene wet behoorde te worden bepaald, en dat het dus niet genoegzaam was, de onderhavige petitie in aanmerking te nemen, maar dat het noodzakelijk was, dezelve aan den minister van justitie te zenden. Hem dacht, dat het koninklijk besluit, in der tijd genomen, bij hetwelk den minister werd verboden, eenige mededeeling van de kamer aan te nemen, de kamer in dezen niet konde binden, nog dezelve een regt ontnemen, hetwelk haar grondwettig toekwam. De spreker heeft deze gelegenheid waargenomen, om zijn verlangen te kennen te geven, dat dit en nog andere gewigtige punten voor de beraadslaging over de tienjarige begrooting mogten worden geregeld; namelijk de ministeriele verantwoordelijkheid, de onbeperkte vrijheid van het onderwijs, en het middel van eene regtstreeksche gemeenschap tusschen het ministerie en de kamer.

De heer *Surlet de Choquier* heeft een uitvoerig advies in denzelfden geest uitgebragt. Hij meende, dat men zich ditmaal voor de derde keer beklaagde over eene schending van art. 4 der grondwet. Hij oordeelde, dat die klagt gegrond was, en beklaagde zich, dat men op een tijdstip, op hetwelk de gemoederen nog opgewonden waren wegens de nationale grieven; — op hetwelk men zoude beraadslagen over de tienjarige begrooting, dergelijke onvoorzigtigheid had begaan. — Hem dacht, dat het vatten en door de gewapende magt geweldadig doen weggoeren van *Fontan* niet anders konde worden aangemerkt, dan als eene openlijke schending der grondwet, welker handhaving door alle de leden der vergadering was bezworen. Hij beriep zich tot staving van zijn gevoelen, op *Vattel* over het staatsregt, en trachtte daar uit te betoogen, dat men alleenlijk hen moet straffen, die het maatschappelijk verdrag schenden, maar nimmer zelf eene inbreuk maken op de grondwet. — Hem kwam voor, dat bij art. 4 dezelfde regten aan vreemdelingen werden verzekerd, welke de ingezetenen genoten, en dat, daar bij dit artikel geene uitzonderingen waren gemaakt, hetzelve ook algemeen behoorde te worden toegepast. Hij wilde niet onderzoeken, of dit goed, dan verkeerd was, maar hij wilde alleen nageleefd hebben dat gene, hetwelk in de wet geschreven stond. — Naar zijn oordeel was het beginsel niet nieuw, en had men in de toepassing van hetzelve in vroegere dagen, door het toelaten van fransche uitgewekenen, groote voordeelen getrokken; ja zelfs zoude men, zonder die toepassing, thans geene *Cellot d'Escury*'s nog *Lusac*'s onder ons heb-

den gevonden. Hij besloot, op dezelfde gronden, als de vorige spreker, met te verlangen, dat de petitie aan den minister van justitie mogt worden gezonden, en meende, dat het koninklijk besluit van 1820 dit niet konde verhinderen; dat dit besluit alleen verbindend konde worden geacht voor de ministers. Hij heeft zijne medeleden verzocht, toch niet ligtvaardig over deze aangelegenheid te willen heen stappen, omdat, naar zijn oordeel, uit het hersteld regtstreeksch verband tusschen de kamer en de ministers de grootste voordeelen zouden kunnen voortspruiten.

De heer *de Stassart* heeft in denzelfden zin gesproken.

De heer *van Alphen* heeft gezegd, het den Franschman niet ten kwade te duiden, dat hij openbaar heeft verklaard, de voorkeur te geven aan het klimaat der zuidelijke, boven dat der noordelijke provincien, doch heeft niet onopgemerkt gelaten, dat sedert 1795 velen van deszelfs landgenooten ook de noordelijke provincien met een bezoek hebben vereerd, zonder dat zulks, immers naar het scheen, eenen zeer schadelijken invloed heeft gehad op hunne gezondheid; — hij heeft echter tevens willen laten gelden, dat het verheven doel dier lieden, het overbrengen namelijk van de regten van den mensch, en de ontlasting van het gereede geld, met 't welk zij meenden, dat men hier te lande bezwaard was, daartoe veel kan hebben medegewerkt. Zoo echter 's mans afkeer van deze noordelijke provincien gegrond mogt zijn geweest op de meening, dat hij alhier niet verre met zijne ultra-liberale denkbeelden zoude gekomen zijn, heeft de spreker hem zijnen dank daar voor betuigd, als voor eene openbare hulde aan het gezond verstand der bewoners dezer provincien. — Op den zelfden toon voortgaande, heeft de spreker te kennen gegeven, dat indien de rekwestrant hem raad had gevraagd, hij hem eene reize naar Java zoude hebben aanbevolen, zoo wel om het klimaat, als om de gelegenheid, welke hem daar door zoude zijn geopend, om zijne staatkundige denkbeelden aan de Javanen mede te deelen; daar door op eens uit den weg te nemen de nationale grieven, en te doen ophouden den oorlog, welke daar van het gevolg is geweest.

De spreker heeft verder aangemerkt, dat hij niet deelt in de verontwaardiging van velen zijner landgenooten over het gedrag van *Fontan*; — dat hij veel heeft omgegaan met deszelfs landlieden, en dat hij openlijk moet verklaren, geen beschaafder, vrolijker, opgeruimder volk te kennen, doch dat men ten hunnen aanzien voor niets meer zorg te dragen heeft, dan om meester te blijven in zijn eigen huis, of aan zijn eigen haard. Hij heeft geoordeeld, dat daar voor gezorgd was, en zag dus geen gevaar in het nederleggen der petitie ter griffie, omdat de wetgeving op het stuk der vreemdelingen hem nog onvolledig toescheen. Art. 4 der grondwet is hem voorgekomen alleen gerigt te zijn tegen eene uitlevering, wanneer die door eenige mogendheid mogt worden *geëischt*; maar hij oordeelde tevens, dat het bestuur in geenen deele afstand had gedaan van alle suprematie over de vreemdelingen en dat, bijaldien dezelve tijdens hun verblijf gelijke regten genoten als de inwoners, de duur van dat verblijf als van een geheel anderen aard konde worden gerekend, en dat elke vreemdeling, bij zijne komst, ten allen tijde eene wettige toestemming benoefde.

De heer *van Sijtzama* heeft gemeend, dat men de onderhavige petitie ter zijde moest leggen, en dat in het algemeen het regt van petitie hier te lande zoodanig was ontaard, dat men niets goeds meer van hetzelve konde verwachten. — Hij aarzelde niet te verklaren dat het bestuur eenen zeer wijzen maatregel had genomen, en oordeelde, dat, bijaldien men de wettigheid van denzelven wilde bestrijden, men deze landen eerlang tot een Siberie zoude verlagen.

De heer *Collot d'Escury* heeft dezelfde gevoelens geopenbaard, en gemeend, dat het uit den aard der zaak blijkbaar was, dat de grondwet nimmer konde hebben gewild dat misdadigers, welke herwaarts vlugteden, om de tegen hun uitgesprokene straf te ontgaan, hier te lande de vruchten hunner euveldaden in vreugde zouden genieten. Naar zijn inzien heeft men de regering ten opzigte van het verwijderen van *Fontan* niet te beschuldigen. „ Ten zijnent veroordeed" dus vervolgde hij „ en herwaarts gekomen, om de hem opgelegde straf te ontgaan, begeeft hij zich naar Brussel. Het bestuur, vermeenende zijn verblijf aldaar niet te kunnen gedogen, vergunt hem zich in de noordelijke provincien optehouden. Hoe beantwoordt hij die goede gezindheid? Met eene onbeschaamde beleediging der natie. — En men zoude dan het regt niet hebben, om eenen vreemdeling die op eene zoodanige wijze de gastvrijheid schendt en die door zijn volgend gedrag nieuwe blijken geeft van zijne onbeschaamheid, te weren? — Met verontwaardiging behoort de kamer het geschrift ter zijde te stellen, en overtegaan tot de orde van den dag."

De Heer *de Jonge* heeft in een voor de vuist uitgesproken advies betoogd, dat de petitie ter zijde moest worden gelegd. Hij heeft verklaard, dat, daar 'er hier gewag werd gemaakt van eene schending der grondwet, hij niet gaarne zoude zien, dat men een dergelijk besluit nam, alleen op grond, dat den rekestrant, als vreemdeling, het regt van petitie niet toekwam, maar dat een dergelijk besluit inzonderheid gegrond moest zijn op de overtuiging, dat de grondwet niet geschonden was. Naar zijn inzien wordt den vreemdeling bij art. 4 dier wet, even als den inboorling, bescherming voor zijn persoon en goederen verleend, maar niet meer, en vooral geene burgerlijke regten, en verwijst art. 5 derzelfde wet den vreemdeling te dien aanzien naar de algemeene wet. Deze brengt mede, dat de Koning alleen den vreemdeling het genot der burgerlijke regten kan vergunnen. Dat gene, 't welk de Koning kan vergunnen, kan hij ook weigeren, en met den vreemdeling dus het grondgebied des Rijks te ontzeggen, heeft de Koning een wettig gebruik gemaakt van een hem toegekend regt. — De spreker verklaarde, dat deze gevolgtrekking hem zoo duidelijk voorkwam, dat het hem onbegrijpelijk was, hoe dezelve in eene vergadering, die gelijksoortige beginselen met nog sterkere bewoordingen in de nieuwe wetgeving had overgenomen, tegenspraak konde vinden.

De heer *van de Kastele* heeft geadviseerd voor het afwijzen van de petitie, op grond, dat dit regt den vreemdeling niet toekomt, en het bestuur, met deszelfs verwijdering, art. 4 der grondwet niet heeft geschonden.

De heer *Donker Curtius* heeft verklaard, zich geen ander denkbeeld te kunnen vormen van de oorzaak der belangstelling, welke de verwijdering van een strafbaren Franschman in sommige oorden heeft te weeg gebragt, en de hoogte, tot welke de gemoederen dien ten gevolge zijn opgewonden, dan de ongelukkige zucht, om grief op grief te hoopen en tegen het bestuur aan te voeren. — Moeten dan" heeft de spreker gevraagd" de Nederlanden eene schuilplaats opleveren voor allerhande vagebonden, voor allerlei booswichten, die zich derwaarts zouden willen begeven, om 'er zich te vestigen? — Zulk een staatsregt zoude in de daad even bespottelijk, als ongerijmd wezen. — Dit beginsel ligt ook niet in de bedoeling van art. 4 der g. w., en niettemin is hetzelve niet overbodig. Niet overal genieten de vreemdelingen voor hunne personen en eigendommen gelijke regten als de inwoners.

" Men heeft nog eene aanmerking gemaakt, betreffende de gestrengheid der regering jegens *Fontan*, die toch geen vagebond, noch booswicht was. — Wat zal ik daar op antwoorden? De beweegredenen der regering ken ik niet, maar ik weet wel, dat het gedrag van *Fontan* van dien aard is geweest, dat de regering goede gronden kan hebben gehad, om hem uit Brussel, alwaar thans zulk een schandelijk misbruik van de vrijheid der drukpers wordt gemaakt, te verwijderen. Indien de regering overtuigd is geweest, dat *Fontan*, te Brussel zijnde, daarin de hand heeft gehad, heeft zij wel gedaan, dien onrust-stoker het koningrijk der Nederlanden te ontzeggen, en juich ik van harte dien maatregel toe."

'S GRAVENHAGE, *den 30sten november jl.*

In de bijeenkomst der tweede kamer van heden zijn de beraadslagingen over de petitie van *Fontan* voortgezet.

De heer *van Reenen* heeft, even als de heer *de Jonge*, beweerd, dat art. 4 der g. w. niet geschonden is; dat aan den souverein alleen het regt is verbleven, om te beoordeelen, of een vreemdeling al, dan niet op 's Rijks grondgebied kan worden geduld. Hij heeft daarenboven in het midden gebragt, dat het bestuur *Fontan*, die zonder pasoort was, als een vagebond had kunnen doen aanhouden en behandelen, en heeft begrepen, dat deszelfs verzoekschrift behoorde te worden ter zijde gelegd. — De heer *Hinlopen* heeft mede begrepen; dat men omtrent de petitie van den onbeschaamden vreemdeling, behoorde over te gaan tot de orde van den dag.

De heer *de Secus* heeft in het onderhavig geval eene schending der grondwet meenen te bespeuren, en geoordeeld, dat deze beraadslaging aanleiding gaf, om, in weerwil van het koninklijk besluit van 1820, eene gemeenschap tusschen de kamer en het gouvernement te openen. Hij heeft alzoo aangehouden op het zenden van het rekest aan den minister. — De heer *Luijben* is tot hetzelfde besluit gekomen, uit eerbied, zoo hij zeide, voor de grondwet.

De heer *Lemker* heeft begrepen dat het rekest behoorde te worden afgewezen.

De heer *Luzac* heeft in een krachtig advies, in de fransche taal, gestaafd met aanhalingen uit *Vattel*, *Puffendorf* en *Grotius* betoogd dat bij de grondwet nimmer zulke ongerijmdheden kunnen zijn bedoeld, als men dezelve wil aandichten.

De heer *G. G. Clifford* heeft wel gewenscht, dat er een regtstreeks verband tusschen de kamer en het gouvernement konde bestaan; maar heeft niet begeerd, dat dit plaats zoude hebben ter zake van de onderhavige petitie. Hij heeft geene zwarigheid gevonden in het nederleggen derzelve ter griffie.

De heer *de Brouckere* heeft gesproken in den zin van de heeren *Surlet* en *de Gerlache*, en heeft aangehouden op het nederleggen der petitie ter griffie, en te gelijk op het zenden derzelve aan het ministerie.

De heer *Repelaer* heeft gemeend, dat de petitie behoorde te worden ter zijde gelegd. — De heer *Fockema* insgelijks. De laatstgenoemde zag geene zwarigheid hoegenaamd, om vreemde rustverstoorders het land uit te jagen.

De heer *Sandberg* heeft mede geoordeeld, dat men tot de orde van den dag behoorde overtegaan, op de zelfde gronden, als door de heeren *de Jonge*, *Donker Curtius* en *van Reenen* zijn ontwikkeld. De heer *Sypkens* is tot gelijk besluit gekomen, en heeft gemeend, dat, bijaldien de uitlegging gegrond was, welke de genen, die eene schending van art. 4 der g. w. in dezen meende te bespeuren, aan dat art. wilden gegeven hebben, dezelve tot de ongerijmste gevolgen zoude leiden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *den 7den november.*

De brieven, welke gisteren uit Lissabon ontvangen zijn, behelzen geen staatkundig nieuws, doch melden, dat het linieschip *Joao VI* van voor Terceira op de Taag was aangekomen. Het scheen, dat hetzelve op deszelfs reis twee engelsche vaartuigen, die, in weerwil van de blokkade, naar dat eiland stevenden, had genomen en opgebragt. De officieren van het portugeesche oorlogschip hadden verklaard, dat hunne instructien inhielden, geene fransche of amerikaansche schepen te moeijen.

Een geacht dagblad brengt bij de mededeeling van het bovenstaande in het midden, dat er ter beurze lieden gevonden zijn die vroegen, of deze handelwijs het gevolg was van het niet erkennen der blokkade van het eiland door de twee genoemde mogendheden, en of alleen de engelsche koophandel,

op eenen tijd, dat *D. Miguel* zich moest beijveren, om het engelsche ministerie voor zich te winnen, lijden moest voor de gereede erkenning der blokkade, terwijl andere natien, die omzigtiger gehandeld hadden, vrij mogten doorvaren.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *6 november jl.*

Uit de laatst ontvangene nummers van het dagblad van Smyrna blijkt, dat men zich aldaar, tot kort voor het sluiten van den vrede, heeft voorgesteld, dat, zoo Konstantinopel in ernst mogt worden bedreigd, de engelsche en fransche vloten de hand zouden hebben gelegd op de russische zeemagt, en krachtdadige middelen zouden hebben genomen ter verdediging van genoemde hoofdstad.—Ten aanzien van het verdrag leest men in genoemd dagblad „ indien eene eenige der ons opgegevene voorwaarden in dit verdrag wordt opgenomen, is de onafhankelijkheid van de Verhevene Porte aan Rus and prijs gegeven.„

Verder vindt men in meergenoemd dagblad, dat de hollandsche koopman *van Sanen*, op zijn buitengoed, in het dorp Boudgia, door eene hoop vermomd en gewapend volk is overvallen; — dat hij en de zijnen met geweld zijn genoodzaakt geworden, de kostbaarheden uit te leveren en dat de roovers voor eene waarde van 12000 piasters hebben medegenomen, terwijl de vrouw van den huize nog gelukkig een kostbaar snoer paarlen, welken de dieven in hunne overhaaste vlugt hadden verloren, heeft terug gevonden. — Men hield de daders voor Grieken uit den omtrek. Verscheidene waren reeds herkend en gevat, doch de turksche overheden schenen niet gezind, om de zaak zeer ernstig te vervolgen, om dat de Grieken zouden hebben gedreigd, in dat geval alleen naar Morea te zullen oversteken. Men dient echter, bij de beoordeeling van dit een en ander, in het oog te houden, dat het dagblad het welk deze bijzonderheden vermeldt, de zaak van Griekenland nimmer genegen is geweest.

De bijzonderheid dat zelfs in Klein-Azie, hetwelk steeds als het ware vaderland der Turken is aangemerkt, en alwaar men ten minste nog eenig blijk van geestdrift en godsdienstijver had gewacht, de bevolking zeer bedaard en zonder zich te roeren heeft aangezien, dat de Russen zich van de eene stad na de andere meester maakten komt sommigen voor, als een genoegzaam bewijs, dat de verzekeringen van *Burkhart* en *M'Ferlane*, als of de onverschilligheid op het stuk der eeredienst in Turkije algemeen zoude wezen, niet ongegrond zijn, en dat welligt binnen zeer weinige eeuwen het geloof van Mecca tot de woestijnen van Arabie en van het binnenste van Africa bepaald zal worden.

RUSLAND.

Van wege het Ministerie van Binnenlandsch zaken zijn onlangs in het St Petersburgsche handelsblad twee besluiten bekend gemaakt; bij het eerste waarvan de invoer in Rusland verboden wordt van olie uit bittere amandelen, vermits dezelve een zeer sterk vergif is, dat zelf in de apotheken slechts met de grootste omzigtigheid moest vervaardigd worden; tevens wordt bij dat besluit gelast, om den voorraad van die olie, welke reeds mogt ingevoerd zijn, te vernielen.

Bij het tweede besluit wordt verboden, om zeker uit ossenbloed vervaardigd poeder, hetwelk tot zuivering der wijnen gebruikt wordt, te verkoopen, en wordt gelast ook de in voorraad zijnde hoeveelheden van dit poeder te vernielen, vermits hetzelve, eenigen tijd gelegen hebbende, eene scheikundige verandering ondergaat, en geheel nieuwe zelfstandigheden vormt, die als hevige vergiften werken.

[Dezelfde nadeelige verandering heeft men herhaaldelijk in de bloedbeuling waargenomen, welke op vele plaatsen in groote hoeveelheden verbruikt wordt; ten gevolge waarvan verschillende Regeringen hunne onderhoorigen reeds tegen het gebruik dier spijze gewaarschuwd hebben],

TURKIJE.

Men vindt in de Duitsche dagbladen eenen brief van de Servische grenzen van 19 october ll., volgens welken destijds in het paleis van den Pacha van Belgrado belangrijke onderhandelingen plaats hadden, die zoowel tot de uitvoering der bepalingen van het vredes verdrag nopens Servie, als tot de schadeloosstelling, die de Porte moet betalen, betrekking zouden hebben. Gemelde Pacha, die vroeger een uitgebreiden handel gedreven had, en dikwerf door de Porte in geldzaken geraadpleegd wierd, zoude ook thans door dezelve om raad gevraagd zijn, hoe de Regering op de gemakkelijkste en spoedigste wijze hare verpligtingen jegens Rusland zoude kunnen vervullen. Tot dat einde waren door denzelven een aantal Grieksche en Israëlitische kooplieden bijeen geroepen geworden, met welke de Pacha dagelijks beraadslagingen hield. Ook de Servische Vorst *Milosch* werd eerstdaags te Belgrado verwacht. »Men verzekert, ” zegt het berigt, dat te Adrianopel vastgesteld is geworden, dat Servie een gelijke Staatsregeling als de Vorstedommen erlangen, en dat Vorst *Milosch* Bewindhebber (Hospodar) van dat gewest zoude worden. Zelfs wil men, dat na zeker tijdverloop alle vestingen in Servie door de Turken zouden ontruimd en aan de Serviers overgegeven worden, en dat alsdan geen Muzelman meer op Servisch grondgebied zoude mogen wonen. De Serviers verheugen zich thans te regt over het geluk der Russische wapenen, waardoor zij eindelijk in het genot zullen komen van de voorregten, die hun reeds bij het verdrag van Akkierman toegezegd zijn; zij hebben dan ook, door hunne rustige houding gedurende den oorlog, en door hunne onwankelbare gehoorzaamheid aan de Porte, getoond, dat zij die voorregten verdienden.

»In Adrianopel komen, zoo dikwerf de Russische krijgsbenden eene openbare godsdienstoefening houden, eene menigte Turken op de been, om daarvan getuige te zijn, en schijnen er veel welgevallen in te hebben: denkelijk om de vreemdheid. Ook aan vele door de Russen aan gerigte vermakelijkheden, nemen de Turken deel, en het levert een zonderling schouwspel op, te zien hoe op openbare plaatsen de vrolijke Russen met de ernstige Turken vermengd zijn en wederkeerig op elkanders gezondheid drinken. Want ook de Turken versmaden den wijn niet meer, en voor velen hunner schijnt dezelve reeds eene behoefte geworden te zijn.

MENGELINGEN.

In de meeste levensbeschrijvingen van *Napoleon*, die van tijd tot tijd in Frankrijk zijn uitgekomen, wordt met grooten ophef gewag gemaakt van de grootmoedige wijze, waarop hij, tijdens de vermeestering van Berlijn in october 1806, aan den Vorst *van Hatzfeldt*, die, zoo men voorgaf, de bewegingen der Fransche legers aan den Koning van Pruissen verraden had, vergiffenis had geschonken. Sommige lofrede aars hebben zelfs niet geschroomd deze daad van vergevensgezindheid met de schoonste trekken uit het leven van eenen *Titus* of *Augustus* gelijk te stellen, en aan *Napoleon* daarvoor alleen de volkomenste aanspraak op eene eervolle plaats in de geschiedrollen der menschheid toe te kennen. Intusschen wordt thans in een Berlijnsch tijdschrift, zoo het schijnt op eene voldingende wijze betoogd, dat de Vorst *van Hatzfeldt* zich aan geenerlei verraad tegen *Napoleon* had schuldig gemaakt, en dat er dus geene de minste grootmoedigheid vereischt werd, om denzelven niet te straffen. Volgens dit tijdschrift heeft het geheele voorval zich op volgende wijze toegedragen:

Nadat de Koning van Pruissen Berlijn verlaten had, en die stad ook door de Pruissische krijgsbenden ontruimd was geworden, werd het burgerlijk bestuur daarover bij voorraad aan den Vorst *van Hatzfeldt* opgedragen. Deze zond zeer eigenaardig, zoo lang de gemeenschap nog open bleef elke dag een berigt nopens den toestand van Berlijn aan den Koning. Hij deed dit voor het laatst, *zeven uren voor dat de voorhoede der Franschen in Berlijn binnenrukte*, door naar het hoofdkwartier des Konings den volgenden brief af te zenden, die nog nimmer te voren in druk was verschenen, en waarin echter het eenige bewijs voor het zoogenaamde verraad had moeten bestaan.

»Aan den Heer Majoor *v. d. Knesebeeck.*

»Berlijn den 4sten october 1806 des morgens ten 5 ure.

»Zoo even komt de Artillerie Luitenant *Braun*, die tot den algemeenen staf behoort, bij mij, en brengt te mijner kennis, dat hij van u den last bekomen heeft, om alle de bruggen over de Havel te vernielen. Hij heeft zulks gedeeltelijk volvoerd, doch, volgens de berigten, die hij hier ontvangen heeft, schijnt het hem niet meer mogelijk het werk te voltooijen. Ik heb hem daarop doen opmerken, dat reeds gisteren eene sterke bende ruiterij te Potsdam is geweest; dat de brug, die over de Havel ligt, zich reeds in handen des vijands bevindt, en dat hij op der deze omstandigheden, naar mijn inzien, te eerder moest terugtrekken, daar de bruggen over de Havel, die nog zijn blijven staan, voor den toevoer van levensmiddelen naar Berlyn zeer noodig zijn.

»De Luitenant *Braun* heeft mij verzocht u van dit alles berigt te geven, en ik voldoe dus thans aan dit verzoek.

»Iets stelligs weet ik van het Fransche leger niet. Alleen heb ik gisteren eene aanschrijving, door *d'Aultanne* onderteekend, gezien, die aan de stedelijke Regering van Potsdam gerigt was. De Franschen zeggen, dat hunne leger-afdeeling 80,000 man sterk is; anderen verzekeren, dat dezelve nog geene 50,000 man bedraagt. Ook zouden de paarden der ruiterij zeer vermoeid zijn.

Ik heb de eer enz.

»Vorst VAN HATZFELDT.

»Ik verzoek mij niet te antwoorden.”

Deze vrij onverschillige brief, tot het schrijven waarvan de meer genoemde Vorst volkomen geregtigd was, werd door de ligte ruiterij van *Marat* onderschept en naar *Napoleon* opgezonden. Intusschen was de voorhoede van het Fransche leger op den middag van den 24sten october te Berlijn binnengerukt en *Napoleon* zelf had den 27sten dier maand zijnen intogt in die stad gedaan. De Vorst *van Hatzfeldt*, die hem aan het hoofd der stedelijke Regering te gemoet ging, werd dadelijk zeer koel door hem ontvangen, en reeds den volgenden dag, op bijzonder bevel des Keizers, in hechtenis genomen. Verschillende omstandigheden lieten het ergste vreezen, en de jeugdige Vorstin *van Hatzfeldt* begaf zich dus dadelijk naar het Paleis des Keizers, om genade voor haren gemaal af te smeken. Nadat *Napoleon* zich eenigen tijd met haar onderhouden had, liet hij haar den zoo even medegedeelden brief zien, en zeide: »Oordeel zelve, Mevrouw. Indien deze brief van uw gemaal is, dan is hij strafbaar; zoo niet, dan zal ik hem alle mogelijke voldoening geven.”

Nadat de Vorstin een oog op den brief geslagen had, antwoordde zij: »Ik herken wel het handschrift van mijnen echtgenoot; doch hij is een man van eer; iedereen kent hem, hij is tot geene dubbelzinnige handelwijze in staat. Laat hem hier komen, Sire, en hij zal zich weten te regtvaardigen!”

Napoleon nam daarop den brief, vouwde dien te zamen, en gaf hem aan de Vorstin terug met de woorden: »Zie daar den brief... Ik bezit nu geen bewijs meer tegen uwen gemaal. Hij moge u naar huis vergezellen Hij is vrij.”

Hiermede was de zaak afgeloopen, doch reeds den volgenden dag stond er in het dagblad van Berlijn een verslag daarover in de Fransche en Hoogduitsche taal, waarin de edelmoedigheid des Keizers natuurlijk geroemd, doch omtrent de misdaad van den Vorst *van Hatzfeldt* alleen gezegd werd, dat hij de bewe-

gingen der Fransche legers aan de Pruissische Bevelhebbers verraden had. De meeste levensbeschrijvers van *Napoleon* hebben dit berigt nageschreven, en het schijnt daarom niet onbelangrijk, ook thans nog de waarheid te doen kennen. Of intusschen zoo als de schrijver van het Duitsche tijdschrift beweert, *Napoleon* voorbedachtelijk alles op die wijze zoude hebben aangelegd, om aan de zeer verbitterde Pruissen gunstiger denkbeelden van zijnen persoon in te boezemen, en of hij dus eigenlijk eene tooneelrol zoude hebben gespeeld, dit zal men welligt liever onbeslist laten.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

April 16—brik *Dorothea*, S. E. Badendick, van Samarang den 14den maart.—brik *Tagal*, Ternatis, van Tagal den 1sten april. — brik *Passekan*, Tan Ngausoeij, van Tanara den 12den dito.

[illegible] van [illegible] den 14den maart.

April 18—brik *Pekalongang*, Lo Kongking, van Pekalongang den 1sten april.—schip *Grace*, S. d'Allens, van het eiland Onrust.—brik *Adrianus en Jacobus*, J. Parlevliet, van Soerabaija den 1sten april. — schoener *Sottie*, So Merto, van Rembang den 11den dito.

Vertrokken.

Geen.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvetten *Anna Paulowna*, *Nehalennia*, *Pollux*; schepen Frederik, Neerlands Koningin, Anna Catharina, Auguste, Maria, Henriette Klasina, Nieuwe Cato, Grace; brikken De Waager, Nijverheid, Josephina, Mercator, Clementine, Dorothea Passekan, Tagal, Pekalongan, Adrianus en Jacobus; schoeners Perlente, Dolphijn, Sottie; barken Diederieka, Radja Walie.—Eng. schip Marij Hope; brik Indian.—Amerik. brik Talent.—Atjinsche brik Fancij.—Chinesche jonken Hongkiat, Hoantjien.

SAMARANG.

Aangekomen.

April 10—schip *Sophia*, S. McGeorge, van Batavia den 8sten april, passagiers: de heer C. Ross, mevrouw Sollewijn en familie.

April 12—bark *Nederlander*, W. W. Boijle, van Batavia den 9den april.

April 13—Arab. brik *Fatahilwahap*, Sultan Galip, van Joana den 7den april.

April 14—schip *Johanna Maria Wilhelmina*, J. Ross, van Soerabaija den 12den april.

Vertrokken.

Geen.

SOERABAIJA.

Aangekomen.

Geen.

[illegible]

April 11—brik *Soenklen*, Oeij Tjoeliem, [illegible]

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. fregat *Rupel*; korvet *Zwaluw*; brik *Dourga*; schoener *Circé*; transport-boot *No.* 4; schepen Sumanap, Buitenzorg, Fatalkair, Hoogoan, Sajan Maskoor, Teksoen, Fatal Barie; brikken De Dankbaarheid, Anna Henriette, De Hoop; bark Philadelphia; schoener Vliegende Vis.

ADVERTENTIEN.

Uitbesteding voor de dadelijke leverancie van 25 leggers arak, tweede soort, in 's lands provisie pakhuis, op woensdag den 21sten dezer, 's voormiddags te 10 ure, ten kantore van

Den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen,
Batavia,
den 17den april 1830. J. C. REIJNST.

—De ondergeteekende maakt bekend, dat in de Molukkos het gemeene touw uit 's lands voorraad aan partikulieren verkocht wordt, tot de navolgende prijzen, als:

Wanneer 100 pikols en meer in eens verkocht worden, dan zijn de prijzen onverschillig van welke demensien het touwerk is.

Te Menado . . . *f* 12 de pikol.
« Ternate . . . - 14 idem.
« Amboina . . . - 15 idem.

En wanneer mindere hoeveelheden dan 100 pikols worden verkocht, dan zijn de prijzen.

Te Menado.

1ste soort van 10 duim en daarboven *f* 12 de pikol.
2de dito « 6 tot 10 duim . . . - 13 idem.
3de dito « 5 en daarbeneden . . - 14 idem.

Te Ternate.

1ste soort . . . . . *f* 14 de pikol.
2de dito . . . . . - 15 idem.
3de dito . . . . . - 16 idem.

Te Amboina.

1ste soort . . . . . *f* 15 de pikol.
2de dito . . . . . - 16 idem.
3de dito . . . . . - 17 idem.

Onder verdere kennisgave dat het restant touwwerk te Menado, volgens laatst ingekomen staten, bestond in:

48 kabels van 10 duim en daarboven,
195 dito « 6 tot 10 duim,
34 kabels van 5 duim en
1217 dito « 1 tot 4½ duim.

De Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen,
Batavia,
den 17den april 1830. J. C. REIJNST.

—Benoodigd scheepsruimte voor den overvoer naar Nederland van:

1 Hoofd-officier.
43 Onder-officieren en manschappen.
8 Vrouwen en
12 Kinderen.

Gegadigden vervoegen zich bij

Den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen,
Batavia,
den 19den maart 1830. J. C. REIJNST.

—De Algemeene Secretaris, waarnemend Directeur van 's Lands Middelen en Domeinen, maakt bij deze aan de belanghebbenden bekend, dat krachtens autorisatie van het Gouvernement, de termijn van betaling van het patentregt voor gebeel Java en Madura, is verlengd tot en met ultimo dezer maand. Zullende de voldoening van hetzelve, alzoo voor gemeld tijdstip, nog zonder bijbetaling der vastgestelde boete, kunnen gevolg hebben.

De Algemeene Secretaris, waarnemend Directeur voornd.
Batavia,
den 19den april 1830. J. DU PUIJ.

—Op vrijdag den 28sten mei aanstaanden, 's voormiddags te 10 ure, zal ten kantore van den ondergeteekenden Resident van Soerabaija, krachtens bekomen autorisatie van den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen, d. d. 3 dezer no. 1825, worden uitbesteed, ingevolge het reglement op het houden der uitbestedingen (courant 1829 no. 88) voor de leverancie van:

500 gave kalfs-huiden en
500 idem koe-huiden

te leveren in 's lands pakhuizen te Batavia dan wel te Soerabaija.

Gadinghebbenden voor deze leverancie worden uitgenoodigd om hunne inschrijvingsbillenten vóór of op den voorschreven dag intedienen, en om bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn.

De Resident voornoemd,
Soerabaija,
den 10den april 1830. VAN HAAK.

[illegible] zij nalatig zijn in de voldoening van hun verschuldigde over de maand december 1829, worden aangemaand om dat verschuldigde ten vendukantore te komen voldoen, voor den 30 dezer, ter vermijding van geregtelijke vervolgingen.

De superintendent van het vendu-departement.
LANGE.

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAIJA.	
	guld.	*cents.*	*guld.*	*cents.*	*guld.*	*cents.*
Tarwen brood de 14 oncen.	»	26	»	60	»	35
Varkens-vleesch het katje.	»	26	»	40	»	32
Ossen-vleesch het pond.	»	20	»	56	»	16

MARKTPRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAIJA.	
	guld.	*cents.*	*guld.*	*cents.*	*guld.*	*cents.*
Klapper-olie per takker of 33 bottels	8	80	13	20	12	»
Idem per bottel	»	30	»	40	5	[illegible]
[illegible]	6	»	[illegible]	26	13	»
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	6	[illegible]
Dempel-olie per pikel .	»	»	[illegible]	»	20	»
Rijst per koijang	115	»	204	»	102	[illegible]
Idem per gantang . . .	»	50	»	40	»	[illegible]
Koffij per koijang . . .	»	»	»	»	660	»
Brandhout de vadem van 18 vasten op 6	15	70	23	»	20	[illegible]

EDICTALE CITATIEN.

Pro Deo.

—Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, aan Mr. *P. C. Ardesch* advokaat, voor en van wege den Sequester en Curator ad lites, der insolvente

(*Zie verder het bijvoegsel.*)

Bijvoegsel der Javasche Courant.

DINGSDAG, den 20sten April 1830.

boedels te Batavia, en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen *Jan Verveer*, in leven 1ste luitenant bij Zr. Ms. koloniale marine, en den chinees *I-Sinhoe*, in leven sampangmaker alhier, hebben verleend citatien bij edicte tegen allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie vermeenen te hebben, op en tegen de voornoemde boedels en bepaald den dag van regten, tegen den 27sten meij 1830.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploiteur bij gemelden raad, dagvaard, elk en een iegelijk, [illegible] regt, actie of pretentie, op en tegen de voornoemde boedels vermeenen mogten te hebben, om op donderdag den 27sten meij 1830, des morgens te acht ure, in persoon, dan wel bij gemagtigden te compareeren ter rolle van meergemelden raad, ten einde aldaar hunne pretentien aantegeven en te verifieren, en voorts te hooren en zien procederen tot het judicium preferentiae et concurrentiae.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd, na voorgaanden klokslag van de puije van het raadhuis te Batavia, den 19den april 1830.

De deurwaarder voornoemd,
J. SCHOUTEN.

—Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, aan Mr. *P. C. Ardesch* advokaat, voor en van wege den Sequester en Curator ad lites der insolvente boedels te Batavia, en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen *A. W. N. van Gent*, in leven prokureur bij den Raad van Justitie alhier; *A. van Lier*, laatst ambtenaar; *P. Veltbrugge*, in leven zaakwaarnemer voor den landraad te Batavia; *Jacobus Verveer*, in leven kapitein der [illegible] koloniale marine; *C.* [illegible] ambtenaar op wachtgeld; [illegible]*koper*, gesepareerde huisvrouw van wijlen *G. J. Olthoff*, en den chinees *Tan Hoko*, in leven koopman te Bantam, hebben verleend citatien bij edicte, tegen allen en een iegelijk die eenig actie, of pretentie vermeenen te hebben, op en tegen de voornoemde boedels en bepaald den dag van regten, tegen den 27sten meij 1830.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploiteur bij gemelden raad dagvaard, elk en een iegelijk, die eenig regt, actie, of pretentie, op en tegen de voornoemde boedels vermeenen mogten te hebben, om op donderdag den 27sten meij 1830, des morgens te acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareeren, ter rolle van meergemelden raad, ten einde aldaar hunne pretentien aantegeven en te verifieeren, en voorts te hooren en zien, procedeeren tot het judicium preferentiae et concurrentiae.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd na voorgaanden klokslag van de puije van het raadhuis te Batavia den 19den april 1830.

De deurwaarder voornoemd,
J SCHOUTEN.

VENDU-DEPARTEMENT.

Op woensdag den 21sten april 1830.
te 11 precies.

Zal ten overstaan van eene commissie uit den raad van justitie te Batavia bij wege van executie worden verkocht, de vastigheid breder omschreven in de couranten van den 6, 13, en 17 dezer no. 40, 43 en 45 toebehoorende aan den heer *G. J. Sloet.*

—Om [illegible] wordt de vendutie van donderdag avond in de Societeit de Harmonie, tot maandag avond zijnde den 26 dezer uitgesteld.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Uit de hand te koop, een slaaf, zijnde koetzier, met zijne vrouw, zijnde kindermeid, beide goede bedienden; te bevragen bij den adjunct kassier van het vendu-kantoor.

—Te koop een koetzier, rijdende met vier paarden; te bevragen ter lands drukkerij.

—De lading aangebragt per de Amerikaansche brik TALENT, kapitein *Johnson*, bestaande uit de ondervolgende goederen als: cognac op vaten, russisch doek, rozijnen in kistjes, spermacetie kaarsen, zeep, meel en beschuit in halve vaten, tongen, mootzalm, macareel, hoeden, bitter, pepermunt enz. alles van de superieurste kwaliteit, en zoo wel bij partij als en detail, te bekomen bij

J. VAN DIJK.

—De ondergeteekende heeft pas ontvangen een fraai assortiment modewaren bestaande in prachtige kante en mousseline dames kleeden, fraaije pelerines, mantilles, gefestonneerde strooken, tusschenzetsels, enz., enz.

16 april 1830. J. SPEET.

—Op vrijdag den 30sten april 1830, zal voor het sterfhuis van wijlen den heer *Joseph Manuel*, vendutie worden gehouden van de hierender vermeld wordende landerijen, [illegible] certificaten van den indischen achterstand, acht acten in de Javasche Bank, en een partij kopergeld.

Het landgoed Patterongang met deszelfs heeren huizingen, bijgebouwen, pakhuizen en stallen, ruim twee honderd morgen groot, gelegen langs den grooten postweg van Samarang naar Soerakarta.

Een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis en pedakken, gelegen binnen deze stad wijk B, no. 392.

Een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis en stalling, gelegen binnen deze stad in de Hogendorps-Stroomstraat litt D, no. 353.

Een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis en bijgebouwen, gelegen binnen deze stad aan de zuidzijde van de Heeren-straat wijk D, no. 322.

Een steenen met pannen gedekt huis, gelegen binnen deze stad aan de noordzijde van de Heeren-straat wijk C, no. 210.

Een erf, [illegible] gebouwen en huizingen, [illegible] van het zoogenaamde peper pakhuis, blok litt. S, no. 26.

Een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis en bijgebouwen, gelegen buiten deze stad wijk I, no. 119, den weg naar Bastaman.

Een steenen met pannen gedekt huis op 's lands grond, staande in de chinesche kampong alhier, aan de oostzijde van de straat Kaliekoeping wijk K, no. 101.

Een steenen met pannen gedekt huis, staande en gelegen in de chinesche kampong op Gouvernements grond, in de straat Satke wijk litt. N, no. 731.

Een steenen met pannen gedekt huis, staande als voren wijk litt. N, no. 732.

Een steenen met pannen gedekt huis, staande als voren in den gang Gambiran; wijk litt. N, no. 649.

Een erf, met een daarop staande steenen met pannen gedekt huis, staande als voren in den gang Pingir of Tanke litt. L, no. 295.

Een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis, in den gang Pingir of Tanke litt. L, no. 296.

Een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis, gelegen binnen deze stad, wijk litt. D. no. 370.

Namens de executeuren.

Samarang, *De mede executeur,*
den 14den april 1830. J. T. WHIT..

—In de loop van deze maand, de dag nader te bepalen, zullen bij publieke vendutie worden verkocht de volgende vastigheden toebehoorende aan *Ong Tekkong.*

No. 1. Zeker stuk zaai- en weiland, genaamd Pareeng Correk, Pondok [illegible] blok G, no. 29 [illegible]

No. 2. Zeker stuk land, genaamd Soedimaro, in het westerveld blok G, no. . . koopbrief van den 16den januarij 1825 pag. 55.

—Bij den ondergeteekende zijn bij partij te bekomen suprafijne zwarte en blaauwe lakens, breed en smal vlaggedoek, spaansch groen vijlen in soorten, javaasch lak, solosche tuigen, chineesch schrijfpapier, enz.

16 april. J. VAN DASTEN.

—Bij den ondergeteekende zijn pas aangebragt versche bengaalsche bulten, bilstukken en ossetongen alsmede hollandsche provisien, ordinaire en fijne wijnen, en versch mineraal water in halve kruikjes.

19 april 1830. J. SPEET.

—Te koop bij gebroeders *Beijnon*, halve kwarte en achste bengaalsche kachimiere schawhls, geborduurde dames kleeden, entredeux en festons, tafellakens en serv.

vetten, wagenlantaarnen, cardamon, eau de lavende en goenij-garen, salpeter en bengaalsche zeep.

GEBOORTEN.

Bevallen van een zoon, vrouwe *J. W. Rijnbende* geboren *Senstius*.

Samarang, *10 april 1830*.

STERFGEVALLEN.

Op heden overleed alhier kapitein *P. van Otterloo*, militaire kommandant te Palembang, het gouvernement verliest in hem eenen bekwamen officier, Palembangs ingezetenen eenen voorstander van gezellig genoegen, zijne ondergeschikten eenen minzamen bevelhebber en vriend.

C. F. E. PRAETORIUS, *resident*.

Palembang, [illegible]

—Heden overleed alhier, na een smartelijk lijden van 40 dagen, in den ouderdom van bijna 38 jaren, de weledelegestr. heer *Pieter van Otterloo*, in leven kapitein bij de 18de afdeeling nationale infanterie en militaire kommandant alhier, een ieder die des overledens braaf en edel karakter hebben gekend, zullen gewis met zijne veelvuldige vrienden alhier, dit onherstelbaar verlies betreuren.

Uit naam van ons allen,

Palembang, A. M. E. ONDAATJE.
den 23sten maart 1830. H. J. MES
dezelfs executeuren.

—Op den 1sten dezer is alhier overleden, *Eduard Salzberger*, tweede luitenant der 18de afdeeling nationale infanterie. Alle degenen die iets te vorderen hebben, of aan zijn boedel verschuldigd zijn, gelieven zich binnen zes weken, te adresseren aan de ondergeteekende kommissarissen

J. WOLFF, *2de luit. der 20ste afd. nat. inf.*
J. B. DE COLLONNE, *chirurgyn 3de kl.*

Wonosobo, *den 1sten april 1830*.

—Heden overleed, na slechts acht dagen geleefd te hebben, de dochter van W. W. BOIJLE.

Batavia, *14 april 1830*.

—Na eene allergelukkigste echtverbintenis van naauwelijks een jaar, [illegible] mijne geliefde echtgenoote *Magdalena Kak-t*, werd heden aan mij en aan hare liefhebbende ouders en broeders, in den ouderdom van ruim 20 jaren, door den dood ontrukt, en weinige uren daarna ook ons pas geboren dochtertje, hetwelk nu aan hare zijde rust. Geene woorden kunnen onze droefheid uitdrukken, en alleen de troost van den Godsdienst kan eenige verzachting in onze diep gewonde harten aanbrengen. Overtuigd van de opregte deelneming onzer familie, vrienden en al de genen die haar beminnelijk karakter gekend hebben, doen wij deze dienen, om van dit ons onherstelbaar verlies kennis te geven.

B. VELSINK.

Samarang, *den 9den april 1830*.

—Op den 7 dezer verloste ontijdig van eene dochter, mijne dierbare echtgenoote; het kind heeft slegts twee uren geleefd, en aan de gevolgen van deze ontijdige verlossing, als ook de zwakke toestand van de moeder, is dezelve mij op den 11 dezer door den dood ontrukt, mij nalatende zeven kinderen, waarvan vijf de moederlijke zorg nog zoo zeer behoeven.

C. ROSEMEIER.

Soerabaija, *den 13den april 1830*.

NAGELATEN BOEDELS.

Ten behoeve van den onlangs verevenden insolventen boedel van wijlen *J. F. Arnold*, en den vereenigd geabandonneerden boedel van wijlen *C. F. Mumm*, eenige nadere gelden ten gezamenlijke bedrage van ongeveer *f* 3000, door den ondergeteekende gerecouvreerd en ontvangen zijnde, zoo worden mits deze, de (ingevolge vonnissen van 11 maart jl., en 15 november 1828, door den raad van justitie alhier, ten aanzien der preferentie of concurrentie op gedagte boedels geslagen), daarop regthebbenden, hiervan verwitigd en opgeroepen, om het hun daar uit in nadere voldoening hunner pretentien aankomende, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van date heden, tegen kwitantie en cautie de restituendo, ten bureele van den ondergeteekenden sequester en curator adlites alhier, te komen afhalen, zullende bij nalatigheid hieraan met die gelden gehandeld worden, als bij artikel 20 van des sequesters instructie omschreven is.

De sequester en curator adlites voorn.
FOCQUIN.

Batavia, *17 april 1830*.

—Alle degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van de abintestato overleden chinesche vrouw *Tan Kiangnio*, worden verzocht, daarvan aangifte of betaling te doen, aan het kollegie van boedelmeesteren, uiterlijk binnen drie maanden.

Names het kollegie voornoemd.

Batavia, *De Secretaris*,
den 16den april 1830. C. A. G. ROMSWINCKEL.

—Alle degenen welke iets te vorderen hebben, dan wel verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den weledel gestr. heer *Pieter van Otterloo*, kapitein bij de 18de afdeeling nationale infanterie en militaire kommandant alhier, gelieven daarvan aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van zes maanden, gerekend van heden, aan deszelfs executeuren.

A. M. E. ONDAATJE, *assist. resid. te Palembang*,
H. J. MES, *1ste luit. bij de 18de afd. inf. en fungerende militaire kommandant te Palembang*.

Palembang, *den 23sten maart 1830*.

—Die iets te vorderen heeft of verschuldigd is, aan den boedel van den alhier, abintestato overleden arabier *Sech Abdulla Bin Achtmat Mahasar*, gelieve daarvan opgave te doen, of betaling binnen drie maanden na heden.

De agenten der Soerabayasche weeskamer

Bezoekie, X. G. HAGENSTEIN,
8 april 1830. J. C. HAGENSTEIN.

VERTREKKENDE PERSONEN.

J. F. H. Witt verlaat Java, en heeft tot zijne gemagtigden verzogt en aangesteld de heeren *Wattendorff*, *Hipp* en *Zimmerman*.

—*C. de Burlet*, vertrekt naar Banka.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

LIEFHEBBERIJ-TOONEEL.

Onder de Zinspreuk:

UT DESINT VIRES TAMEN EST LAUDANDA VOLUNTAS.

Elfde Representatie van het 7de tooneeljaar,
Op woensdag den 21sten april 1830.

DE ENGELSCHE GOEDEREN,

Blijspel in *twee* bedrijven
van *A. von Kotzebue*.

Voorafgegaan
door

DE NIEUWE EEUW,

Kluchtig blijspel in *een* bedrijf
van denzelfden schrijver,
En gevolgd
van

DE UITDAGING,

Kluchtspel in *een* bedrijf
van *Westenman*.

De deuren zullen niet voor *zes ure* geopend worden. Men zal ten *half zeven ure preciës* beginnen. Bij het verlaten der zaal, zal men zich van een contramerkje dienen te voorzien.

Tot de afgave der [illegible] *voor deze representatie*, zal worden gevaceerd, in het postkantoor te Weltevrede, op woensdag den 21sten april 1830, zijnde de dag der Representatie, des voormiddags van 8 tot namiddag ten 2 ure.

—De heeren inteekenaren worden vriendelijk verzocht hunne entré-billetten tegen contante betaling te laten afhalen, zullende bij gebreke van dien, geene worden afgegeven.—Ook zullen op den avond der representatie, aan de deur geene lootjes worden uitgereikt, dan alleen aan vreemdelingen.

Niemand zal worden toegelaten op entré-billetten niet op naam van den houder staande; zullende ten naauwste daarop worden gelet.

Namens de Directie,

Batavia, S. HELWIG, *secretaris*.
den 15den april 1830.

TE BATAVIA TER LANDS DRUKKERIJ.